

НАШИ ПОКОЙНИ ПИСАТЕЛИ

УЧИЛИЩЕ НАРОДНО

Храмът

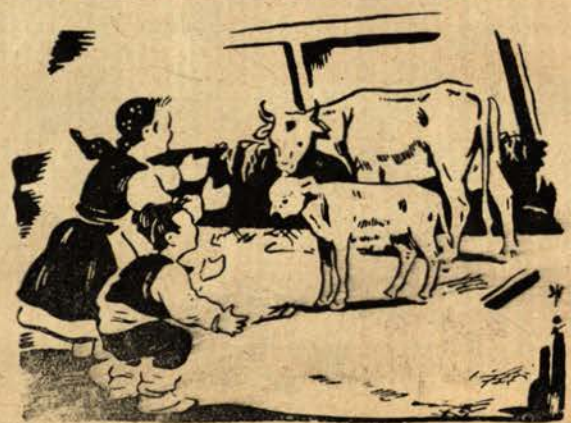
Владимиръ Мусаковъ

Роденъ е презъ 1887 г. въ София, а убитъ въ Общоевропейската война на 28 септемврий 1916 година. Следвалъ е правни науки въ София и Русия. Билъ е много скромный и крайно чувствителенъ. Неговата драма „Далила“, съ сюжетъ изъ библейския животъ, е играна съ голѣмъ успѣхъ отъ Народния театъръ — София презъ сезона 1920-1921 г. Писалъ е и разкази, които сж събрани въ книгата „Кървави петна“. Тази книга е издадена следъ смъртта му презъ 1921 г., а разказитѣ въ нея изобразяватъ ужаса на войната и страданията, които изпитватъ хората отъ нея. Владимиръ Мусаковъ обещаваше да стане единъ голѣмъ нашъ писателъ, но неговата ранна и трагична смъртъ му попрѣчи да прояви таланта си.

Най-чиста пѣсенъ ли
да ти изпѣя,
детинска пѣсенъ
съ радостъ на уста.
Или вънецъ прекрасенъ
да ти свия,
на пролѣтъта
отъ свежитъ цвѣтъя!
Нали вѣвъ тебѣ,
училище народно,
научихъ първото
А, Бе! . . .
И духътъ ми укрепна
смѣлъ, свободенъ,
подъ родното
избистрено небе!

Народътъ да обичамъ
ти ме учи.
И мжката му
въ роднитѣ поля! . . .
Да виждамъ
въ всѣки срещнатъ ближень,
по нашата
обичана земя!
Затуй
смирено свалямъ
шапката предъ тебе
и благославямъ
миналитѣ дни! . . .
И шѣнна пѣсенъ света
вѣвъ душата,
училище — народно ти бжди!

Боянъ Балабановъ

— Сбогомъ, кравичко и теленце, че ни чака школото!

Св. Александър
Той е най-големиятъ
никъ въ Балканския
Въ 1904 г. е билъ
му по плана на
по архитектурна
художествена
цевъ, завършенъ
осветенъ презъ
метникъ е дълъгъ
м. и широкъ 50 м.
молци и предъ
величественитѣ

ИНТЕРЕСНИ НЪЩА

— Селцето Елдонъ, въ околноститѣ на Саутемптонъ, Англия, може да се смѣта за най-малкото въ свѣта, защото брой всичко 9 жители. Макаръ тѣ да се състои отъ 3 къщи, отбелязанъ е на картата.

Селцето има това преимущество, че не плаща данѣци, защото всички негови жители сж на служба. В днажъ въ седмицата единъ отъ жителитѣ заминава съ мотоциклетъ за най-близката поща, която се намира на 9 километри отъ селцето, за да вземе пощенски пратки.

— Английскитѣ лѣкари проявяватъ интересъ къмъ нѣкой си Иосифъ Марионъ, за когото се твърди, че е въ състояние да научи за 10 минути цѣлъ текстъ отъ една голѣма страница на вестникъ и го докажалъ.

Независимо отъ това, Марионъ твърди, че може да опише характера на всѣки човѣкъ, възъ основа на нѣкоя дреболия, като коса, или по снимка.

— Въ Кения д-ръ Гордонъ е изследвалъ мозъка на 3,444 туземци. Той намѣрилъ, че срѣдниятъ мозъченъ обемъ на туземеца е 1316 кубически см., докато срѣдниятъ мозъченъ обемъ на европейеца е 1481 кубически см.

Значи, по тежина мозъкътъ на туземцитѣ е съ около 150 грама по-лекъ отъ мозъка на европейцитѣ.

СЪНЯ НА ОВЧАРЧЕТО

Въ голѣмото междучасие ученицитѣ тичатъ изъ училищния дворъ, викатъ, играятъ. Само Ради, опрѣлъ грѣбъ на клонестия орѣхъ, свири на кавалъ. Прѣститѣ му изкусно играятъ и леки приятни звуци се издигатъ надъ оглушителния шумъ. И пѣсенъта, лека като птичка, отлита къмъ небето.

— Ради свири — извика нѣкой и ученицитѣ се спускатъ къмъ орѣха. Заобикалятъ Ради и, усмихнати, съ полуотворени уста, слушатъ. Игривата пѣсенъ ги унася, обгрѣща душитѣ имъ, понася ги съ себе си.

Учителътъ имъ ги наблюдава отъ далечъ и неусѣтно се приближава до тѣхъ.

— Какъвъ музикантъ сме имали! — казва той усмихнатъ. — Браво!

Ради се изчервява, дръпва кавала отъ устата си и го мушва въ пояса.

— Браво! — повтаря учителътъ — ти свиришъ като голѣмъ майсторъ. Не всѣки има такъвъ даръ. Трѣбва да го пазишъ и усъвършенствашъ. Свири и весели своитѣ другарчета. Като станешъ голѣмъ, ще свиришъ на уморенитѣ отъ трудъ свои братя и тѣ ще ти бждатъ благодарни. Името ти ще се носи отъ уста въ уста и отъ село на село. Ученицитѣ поглеждатъ съ радостъ къмъ Ради, а той е навелъ очи отъ смущение.

Кѣсо вечеръта Ради заспа веселъ и дово-

К. Буюклийски